

عنوان مقاله:

بررسی روند تغییر رفتار نایمن کارگران و نقش گذر زمان بر آن

محل انتشار:

یازدهمین همایش سراسری بهداشت و ایمنی کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

عبدالحمید تاجور - دانشجوی دکتری بهداشت حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی شیراز دانشکده بهداشت

مریم کامیاب - دانشجوی دکتری بهداشت حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی شیراز دانشکده بهداشت

فرشته زارعی - دانشجوی دکتری بهداشت حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی شیراز دانشکده بهداشت

فاطمه رئیسی - دانشجوی دکتری بهداشت حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی شیراز دانشکده بهداشت

مریم آبرود - دانشجوی دکتری بهداشت حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی شیراز دانشکده بهداشت

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: رفتارهای نایمن کارگران علت اصلی بسیاری از حوادث و بیماری های شغلی بوده و ایمنی مبتنی بر رفتارشیوه ای است که به اصلاح و بهبود این رفتارها منتهی می شود. علی رغم تایید اثربخشی ایمنی مبتنی بر رفتار بر کاهش حوادث اما روند تغییر رفتار و تداوم آن از اهمیت زیادی برخوردار می باشد. هدف از این مطالعه بررسی روند تغییر رفتار نایمنکارگران و نقش گذر زمان بر روی آن می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه از نوع مداخله ای است که در آن به بررسی تاثیر نقش زمان بر تغییر رفتارهای نایمن کارگرانیکی از صنایع تولید کننده محصولات آذوبستی در رابطه با کاربرد تجهیزات حفاظت تنفسی پرداخته شده است جامعه مورد مطالعه کارگران خط تولید بودند و برای انجام این پژوهش از تکنیک نمونه گیری از رفتار کاری کارگران استفاده شد. در فاز اول این مطالعه رفتارهای نایمن کارگران در رابطه با کاربرد و استفاده صحیح از تجهیزات حفاظت فردی تعیین و ثبت گردیدند سپس یک دوره جامع آموزش ایمنی با موضوع تجهیزات حفاظت فردی برای آنها برگزار و مجدداً عمل ثبت رفتارهای نایمن آنها در سه ماه متوالی انجام گردید و در نهایت نتایج با آزمون های t زوج و آنالیز اندازه های تکراری مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: تمامی افراد شرکت کننده در این تحقیق مرد و با میانگین سنی $37/8 \pm 7/6$ تشکیل می دادند. از میان آنها $19/3$ درصد مجرد و بقیه متاهل بودند و از نظر سطح تحصیلات 11 درصد بالاتر از دیپلم، 32 درصد دیپلم و 57 درصد زیر دیپلم بودند. پیش از مداخله $78/29$ درصد از رفتارها نایمن بودند درحالیکه پس از مداخله در طی سه ماه متوالی درصد رفتارهای نایمن به ترتیب به $26/5$ ، $39/12$ و $67/96$ درصد کاهش یافت. یافته ها نشان دادند که نقش آموزش ایمنی در کاهش رفتارهای نایمن معنی دار است ($p < 0.001$) اگرچه اثر آن در طول زمان کاهش می یابد. نتیجه گیری: روند صعودی تعداد رفتارهای نایمن مشاهده شده طی یک، دو و سه ماه پس از برگزاری دوره های آموزشی حاکی از این بودند که علی رغم تاثیر مثبت مداخله آموزشی اما گذشت زمان و عدم نظارت صحیح مدیریت ایمنی بر رفتارکارگران، تاثیر منفی بر رفتارهای ایمن آنها داشته است لذا پیشنهاد می شود در کنار برگزاری دوره های آموزشی کاربرد، برنامه ریزی منسجم و هدفمندی به منظور نظارت مستمر بر رفتارهای ایمن کارکنان نیز اجرا گردد.

کلمات کلیدی:

رفتارهای نایمن، آموزش، وسایل حفاظت فردی، ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1014948>

